

Finansdepartementet
103 33 Stockholm
fi.remissvar@regeringskansliet.se

LRFs yttrande angående ”Modernare och enklare skatteregler för arbetslivet”

Lantbrukarnas Riksförbund (LRF) har beretts tillfälle att yttra sig över rubricerad promemoria och anför följande.

LRF svarar enbart på de delar av remissen som avser enskilda näringsidkare vars affärsverksamhet utgår från en näringsfastighet.

Bakgrund

Utredaren föreslår att för enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag ska ett tjänsteställe fastställas för sådan näringsverksamhet som enligt reglerna för beräkning av resultatet av näringsverksamhet i inkomstskattelagen ska räknas som en enda eller egen näringsverksamhet.

Fastställandet av tjänsteställets placering ska grunda sig på näringsidkarens avsikt vid verksamhetens början om hur arbetet ska utföras. Om omständigheterna ändras ska en ny bedömning göras.

Vid fastställande av tjänsteställes placering ska bestämmelserna om tjänsteställets placering i 12 kap. inkomstskattelagen tillämpas.

Det som anges i första och tredje styckena gäller inte för enskild näringsidkares verksamhet som utgörs av innehav av näringsfastighet eller näringsbostadsrätt. Ett tjänsteställe ska fastställas för varje sådan fastighet eller bostadsrätt. Tjänstestället ska anses vara den plats där fastigheten eller bostadsrätten är belägen.

Utgifter för resor med arbetsmaskiner och tyngre arbetsredskap mellan bostaden och ett tjänsteställe som är en näringsfastighet eller en näringsbostadsrätt ska dras av om resorna utförs i näringsverksamheten. Andra resor – än resor med arbetsmaskiner och tyngre arbetsredskap – mellan bostaden och ett sådant tjänsteställe, ska dras i enlighet med hur arbetsresor dras av för näringsidkare.

MARTIN MÖRMAN, Näringspolitisk skatteexpert martin.morman@lrf.se

Utgifter för resor mellan tjänsteställen som utgörs av en näringsfastighet eller en näringsbostadsrätt ska dras av om resorna utförs i näringsverksamheten. Om resor görs med näringsidkarens egen bil ska utgifterna dras av i enlighet med de vanliga reglerna om avdrag för utgifter för resor med egen bil i näringsverksamhet.

LANTBRUKARNAS RIKSFÖRBUND

LRF svarar enbart på de delar av remissen som avser enskilda näringsidkare vars affärsverksamhet utgår från en näringsfastighet.

LRF avstyrker förslagen.

LRF anser att Inkomstskattelagen (IL) 2 kap 29§ ska utgöra grunden för fast driftställe för enskilda näringsidkare vars affärsverksamhet utgår från en näringsfastighet. Enligt denna paragraf avses med fast driftställe en stadigvarande plats för affärsverksamhet varifrån verksamheten helt eller delvis bedrivs. Fast driftställe innefattar särskilt plats för företagsledning och kontor. Vidare anges i IL 12 kap 8§ att tjänstestället är den plats där den skattskyldige utför huvuddelen av sitt arbete.

Enskilda näringsidkare vars affärsverksamhet utgår från en näringsfastighet är normalt verksamma inom skogs- och lantbruk eller uthyrning av fastighet. Inom skogsbruket är det väldigt vanligt att företagsägaren bor på annan fastighet än näringsfastigheten. Inom branschen används begreppet utbo som kännetecknar att företagsägaren ofta bor i en annan kommun än där näringsfastigheten finns.

I dessa fall är det mycket vanligt att företagsägaren planerar och leder arbetet från sin bostad. Det är sällsynt att företagsägaren besöker näringsfastigheten ifråga. Allt arbete på fastigheten utförs normalt av underentreprenörer. Företagsägarens arbete består i dessa fall av företagsledning och administration och arbetet utförs från bostaden. Även i de fall där företagsägaren bor på näringsfastigheten bedrivs arbetet på liknande sätt. Företagsägaren utför företagsledning och administrativa sysslor i sin bostad men upphandlar lejonparten av allt fysiskt arbete i skogen. Som exempel kan ges att ca 97% av samtliga slutavverkningar upphandlas och utförs av underentreprenörer.

Det är inte rimligt att en enskild näringsidkare anses ha sitt tjänsteställe på en plats som denne mycket sällan besöker.

Även inom lantbruket är det vanligt att företagsägaren, på samma sätt som inom skogsbruket, planerar och leder arbetet från sin bostad. Enligt förslaget ska det fortsatt ses som tjänsteresor ifall resan mellan bostad och näringsfastighet sker med arbetsmaskiner eller tyngre arbetsredskap. Det är bra. I det moderna lantbruket sker dock många resor mellan bostaden och olika näringsfastigheter med bil eftersom det går snabbare och är billigare än att till exempel göra resan

med ett arbetsfordon. Enligt förslaget ska sådana resor i vissa fall inte anses vara tjänsteresa. Så vore fallet om bostadsfastighetens verksamhet inte anses vara integrerad med den verksamhet som bedrivs på den andra fastigheten. Så vore även fallet om bostadsfastigheten inte är en näringsfastighet. Då det är oklart vad som anses vara skattemässigt integrerad verksamhet kan det i många fall vara svårt att avgöra resans karaktär. LRF är kritiska till det. En modern lantbrukares verksamhet består ofta av olika verksamheter. Det kan till exempel vara, jordbruk, bostadsarrenden, uthyrning av bostäder eller lokaler, uthyrning av maskiner, energiproduktion, snöröjning med mera. Vad som är skattemässigt integrerad verksamhet är ofta svårt att avgöra för den enskilde företagaren.

Enskilda ägare av tex hyresfastigheter eller industrifastigheter driver normalt verksamheten på ett liknande sätt där bostaden utgör centrum för verksamheten där företagsägaren planerar och leder arbetet, samt utför administrativt arbete. Fastighetsskötsel samt underhåll av fastigheten upphandlas och utförs normalt av underentreprenörer.

Som framgår av IL 2 kap 29§ är det bostaden som bör anses vara det fasta driftställe där affärsverksamheten stadigvarande bedrivs ifrån. Detta stämmer även överens med IL 12 kap 8§ där lagstiftaren anför att ”tjänstestället är den plats där den skattskyldige utför huvuddelen av sitt arbete”. Med anledning av detta bör bostaden räknas som tjänsteställe i dessa fall.

LRF anser därför att bostaden normalt ska utgöra tjänsteställe för enskilda näringsidkare vars verksamhet grundar sig i innehav av näringsfastighet eller näringsbostadsrätt. Detta oavsett om det avser aktiv eller passiv näringsverksamhet. Om mer än 50% av arbetet bedrivs på annan plats än bostaden, till exempel ett kontor, är det rimligt att denna andra plats istället utgör tjänsteställe.

Enligt LRFs uppfattning är det inte rimligt att anse att respektive näringsfastighet är ett tjänsteställe och att resorna mellan bostad och näringsfastighet skulle vara av privat karaktär. Enligt LRFs uppfattning är dessa resor uppenbara tjänsteresor ifall det inte finns ett annat fast driftställe än hemmet där näringsidkaren utför mer än 50% av arbetet. Även utredaren inser det orimliga i att se resan mellan bostaden och näringsfastigheten som privat i det fall den görs med arbetsfordon eller tyngre arbetsredskap. Men att beskattningen ska styras av vilket fordon företagaren väljer för aktuell resa är vare sig rimligt eller hållbart. Enligt LRFs uppfattning bör företagaren använda det fordon som är lämpligast för arbetet. Ibland kan det vara ett arbetsfordon, ibland kan det vara lämpligare med pickup-bilen.

Om bostaden anses vara tjänsteställe spelar det ingen roll vilket fordon som företagaren väljer för aktuell resa. Företagaren kan då använda det fordon som är lämpligast för det arbete som ska utföras.

LRFs förslag skulle innebära kraftiga förenklingar för hundratusentals skogs- och lantbrukare samtidigt som kostnaden för staten inte torde öka nämnvärt.

LRFs åsikt och förslag ovan avseende enskilda näringsidkare ska, enligt LRF, också gälla fysiska personer som är delägare i handelsbolag.

Stockholm den 30 april 2025

Magnus Kindbom
Enhetschef
Lantbrukarnas Riksförbund

Martin Mörman
Näringspolitisk skatteexpert
Lantbrukarnas Riksförbund